

KARJASEKIRI PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS

Tuhkapäeval, 2. märtsil 2022

Täpselt nädala eest, kui Eesti Vabariik tähistas oma iseseisvuse 104. aastapäeva, asus Venemaa president Vladimir Putini korraldusel sõjalisele rünnakule Ukrainas, et vahetada seal võim ja võtta iseseisev naaberriik oma kontrolli alla. Kurjus, mida esindavad võimuritest valitsejad ja millest jutustavad nii pühakiri kui ajalooõpikud, ei ole maailmast kadunud. Kurjus varitseb siinsamas, meie lähedal. Et kuri ei saaks meist võitu ega teeks endale aset meie südames, peame parandama meelt ja hoidma kõvasti kinni usust Issandasse Jeesusesse Kristusesse ning seda usku tõeks elama armastuse kaudu.

Kristlased on läbi ajaloo kogenud, et hästi toimiv viis üldise rahu taotlemiseks ja vaimulikuks rahu-
nemiseks on paastumine. Oma himude piiramine ja ohjeldamine aitab ristiinimesel oma meele parandamise ja pattude Jumalale tunnistamise kaudu jõuda südametunnistuse loomisjärgse puhtuseni. Jumalalt andestuse otsimisega kokku seotud ihulikud piirangud teravdavad südamega kuulamise ja nägemise võimet.

Fanny de Sivers on öelnud: „Kristliku paastumise eesmärgiks ei ole lihalikust põgenemine, vaid selle vastuvõtmine ning valitsemine. /.../ Kristlik paast ei eksisteeri ilma almusetä. Ühes 2. sajandi tekstis seisab: „Kui on vaja aidata mõnda orja või vaest, paastuvad kristlased kaks või kolm päeva, ja saadavad temale toidu, mida nad olid enda jaoks valmistanud.““¹

Sõjapäevil saame armastust Ukraina usukaaslaste vastu näidata neile ainelist abi kogudes ja anneta-
des, nende eest palvetades ning sõja eest varju otsijatele peavarju ja leiba pakkudes. Sõja epitsentris inimeste evakueerimise, toidu ja peavarju korraldamisega hõivatud Ukraina luterlaste piiskop Pavlo Shvarts saatis Eesti luterlastele oma tänu- ja õnnistussõnad moraalse toetuse eest ning palus meilt jätkuvalt eestpalveid ja tuge.

Prohvet Joel vahendab meile Issanda sõnu: „Pöörduge minu poole kõigest südamest, paastudes, nut-
tes ja kurtes!“ (Jl 2:12) Paastuaja algust tähistava tuhkapäeva sõnumi keskmes ongi meelega parandus läbi palve, patukahetsuse ja paastumise. Lisame siia annetamise puudustkannatajate ja hädasolijate, sealhulgas sõjaohvrite heaks.

Selle aasta tuhkapäeval on kogu Lääne kristliku maailma palvesõnumid ja paast pühendatud rahu
saavutamisele Ukrainas. Ka mina asetan tuhkapäeval Eestimaa kõrval meie tähelepanu keskmesse Ukraina rahva ja iseseisvuse ning kutsun kõiki kristlasi sõja lõppemise ja rahu taastamise pärast sel päeval ja kogu paastuajal jätkuvalt „kõigest südamest“ palvetama. Ühtlasi soovin, et kõikides kogudustes, kus see on võimalik, helistatakse tuhkapäeva õhtul kell 18 kirikukelli, et mälestada nädala jagu kestnud sõja ohvreid.

Jeesus ütleb: „Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmu ega mingi araks!“ (Jh 14:27)

Õnnistatud paasturahu soovides

+ Urmas Viilma
Peapiiskop

¹ Fanny de Sivers, „Paastuaja kirjad Eesti sõpradele“, 2001.